

ת"פ 30402/10/15 - מדינת ישראל נגד נור עודה, עיסאם עודה, משרף אבו הויד, מרואן גית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 30402-10-15 מדינת ישראל נ' אבו הויד (עציר)
ת"פ 196-01-16 מדינת ישראל נ' גית (עציר)
ת"פ 19141-08-15 מדינת ישראל נ' עודה (עציר) ואח'
כב' הש' אליהו ביתן

בעניין:
המאשימה:
נגד
הנאשמים:

מדינת ישראל
1. נור עודה (עציר) 2. עיסאם עודה 3. משרף אבו הויד (עציר) 4.
מרואן גית (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד לימור הלל

הנאשמים בעצמם

מזדן

1. הנאשמים הודו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדם, שאלה עיקריהן -

במועד הרלוונטי לאירועים שיתוארו להלן, עבד ח.ט. יליד 1993 (להלן: "המתלונן") כמאבטח במועדון "הדרינק פוינט" באילת (להלן: "המועדון"). בתאריך 01.08.15 בסמוך לשעה 04:00, הגיעו הנאשמים יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, למועדון. בזמן שהותם במועדון, הנאשם 4 התנהג בצורה פרובוקטיבית, הפריע למבילים אחרים במועדון, ובשלב מסוים התיישב על כסא בסמוך לבר והניח את רגליו על כסא נוסף. המתלונן ביקש ממנו להוריד את רגליו מהכסא והוא סירב ואמר לו בכעס "למה מי אתה בכלל, תקרא לבעלים שיבוא אלי" או מילים דומות. המתלונן פנה לחברו של הנאשם 4 שעמד בסמוך וביקש ממנו לדבר עם הנאשם 4 ולשכנעו להוריד את רגליו מהכסא. בתגובה, הנאשם 4 קם, קילל את המתלונן ואיים עליו באומרו לו שיירה לו ברגליים ויושיב אותו בכסא גלגלים. המתלונן לא התייחס לדבריו, והנאשמים יצאו מהמועדון.

לאחר מכן, בסביבות השעה 04:50, המתלונן סיים את עבודתו ויצא מהמועדון בדרכו לביתו. בסמוך ליציאה מהמועדון, הנאשמים ניגשו אליו, יחד עם אחרים, הקיפו אותו מכל עבר, והנאשמים 1, 3 ו-4 תקפו אותו בצוותא בפניו ובגופו; אחד מהנאשמים 1 או 3, אחז בידו בקבוק זכוכית והכה באמצעותו בפניו של המתלונן; והנאשם 1 נגח בחוזקה בפניו של המתלונן מספר פעמים באיזור הלסת. מעוצמת המכה, המתלונן התמוטט ונשכב על הארץ, כשהוא מדמם והכרתו מעורפלת.

עמוד 1

הנאשמים 1, 3 ו-4 המשיכו לתקוף את המתלונן, בבעיטות ומכות בכל חלקי גופו, בעודו שוכב על הארץ חבול ופצוע, והנאשם 2 הצטרף גם הוא לתקיפה.

מאבטחים אחרים שהבחינו במתרחש הרחיקו את הנאשמים והאחרים מהמתלונן, סייעו למתלונן להימלט לתוך המועדון והתקשרו למשטרה.

הנאשמים והאחרים נמלטו מהמקום.

המתלונן פונה לבית החולים "יוספטל", שם התברר כי כתוצאה ממעשי הנאשמים 1, 3, ו-4, נגרמו לו מספר שברים מאנדיבולריים בלסת, וקונטוזיה מוחית מינימאלית לישראלית. הוא הועבר לבית החולים "סורוקה", שם עבר ניתוח בלסת ואושפז עד ליום 03.08.15.

לאחר האירועים המתוארים, הנאשם 4 נמלט מאילת ולא אותר עד ליום 12.10.15. לאחר שאותר ונעצר, הוא שוחרר בתנאים מגבילים במסגרתם חויב להתייצב מידי בוקר בתחנת משטרה ולהתייצב לחקירה על פי דרישה. מיד לאחר ששוחרר, הוא הפר את תנאי שחרורו בכך שעזב את העיר אילת, ניתק קשר עם המשטרה ולא התייצב בתחנת משטרה כפי שחויב. רק בתאריך 27.12.15 הוא אותר ונעצר.

2. על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן כאמור, הנאשמים 1, 3 ו-4 הורשעו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335 לחוק העונשין תשל"ז-1977, והנאשם 2 הורשע בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 379 ו-382(א) לחוק העונשין תשל"ז-1997. והנאשם 4 הורשע גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. תחילה, הסדר הטיעון כלל הסכמה לפיה התביעה תגביל את עצמה בטיעוניה לעונש לעניין המאסר, לעונש מסוים, וההגנה תטען בעניין זה כראות עיניה, ובהמשך, בדיון היום, הגיעו הצדדים להסכמה להמליץ לבית המשפט במשותף להטיל על כל אחד מהנאשמים 1, 3 ו-4, 27 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, חיובם בפיצוי המתלונן בסך של 10,000 ₪ ומאסר על תנאי. אשר לנאשם 2, הוסכם מלכתחילה כי המאשימה תעתור להטיל עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וההגנה תטען כהבנתה, ויוטלו עליו פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪ ומאסר על תנאי.

4. ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ את הסדר הטיעון בעניין הנאשמים 1, 3 ו-4 וצינה, כי ברקע ההסכמות קשיים ראייתיים להוכחת המיוחס לנאשמים בכתב האישום המקורי. היא הגישה את המרשם הפלילי של כל אחד מהנאשמים ופסיקה.

5. באי כח הנאשמים 1, 3 ו-4 ביקשו לכבד את הסדר הטיעון. הם ציינו את הקשיים הראייתיים שעל רקעם הושג הסדר הטיעון וביקשו לפרוס את תשלום הפיצוי למספר תשלומים רב ככל האפשר, בין היתר בהתחשב בתקופת המאסר שבפניהם ובמצבם הכלכלי.

6. מעשה הנאשמים חמור מאוד, מבחינות שונות.

הם וחבריהם היו רבים והמתלונן היה לבדו; הם אלה שיזמו את תקיפת המתלונן, ללא כל התגרות מצדו; הם חבלו בפניו של המתלונן בצורה קשה וגרמו לו לפגיעה גופנית חמורה שהצריכה ניתוח; ובנוסף, תקיפת מאבטח במקום בילוי על רקע עבודתו, מוסיפה למעשה נופך של חומרה.

7. מעשה הנאשמים כשלעצמו ובהתייחס לפגיעה שנגרמה למתלונן, מצדיק ענישה חמורה יותר מזו המומלצת על ידי הצדדים במסגרת הסדר הטיעון. אולם, העונש נקבע לא רק על פי המעשה עצמו ותוצאותיו. כאן, הודאת הנאשמים באה במסגרת הסדר טיעון הכולל המלצה משותפת לעונש, שברקעו קושי של התביעה להוכיח את שייחוסה לנאשמים בכתב האישום המקורי שהוגש נגדם, תוך ציפייה סבירה של הנאשמים שבית המשפט יכבד את הסדר הטיעון.

8. בשקלול הנתונים הרלוונטיים, העונש המוצע בהסדר הטיעון לנאשמים 1, 3 ו- 4, סביר ואין הצדקה לדחותו.

9. עניינו של הנאשם 2 שונה משל הנאשמים האחרים. מבלי להקל ראש בפסול החמור שבמעשהו, שהתבטא בתקיפה בצוותא של המתלונן בהיותו שרוע על הארץ חבול וחסר אונים, הרי שהמעשה המיוחס לו הוא תקיפה שלא גרמה לפגיעה גופנית ממשית.

10. שירות המבחן ערך עליו תסקיר, בו צוינו, בין היתר, הדברים הבאים - בן 27, רווק, מאורס לבת זוג מירדן. משפחת מוצאו מונה 11 נפשות. הוא הודה במעורבותו בעבירה ושירות המבחן התרשם כי הוא בעל נטייה להיגרר אחרי אחרים בעלי עמדת כוח.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל התנהגות נורמטיבית לרוב, וכי ההליכים המשפטיים חידדו עבורו את הסיכון בהתנהגותו וכיום הוא מודע למחיר הגבוה שהוא משלם, ומתרחק ממוקדי קונפליקט. שירות המבחן העריך כי אין לנאשם מאפיינים עברייניים ואלימים מופנמים והסיכוי לתפקוד תקין שלו הינו גבוה.

צוין, כי הנאשם עובד באופן סדיר מזה שנים והוא ממלא את תפקידו לשביעות רצונם המלאה של מעבידיו.

בסופו של דבר שירות המבחן המליץ על עונש שיקומי של "צ" וצו מבחן. על פי ההמלצה, הנאשם יבצע 150 שעות של "צ" במתנ"ס וישולב בסדנא טיפולית מתמשכת לצעירים עוברי חוק. עוד הומלץ, לחייבו בפיצוי המתלונן ולהטיל עליו מאסר על תנאי.

11. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, ובאת כוח הנאשם ביקשה

לאמץ את המלצת שירות המבחן.

12. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשה העבירה של הנאשם הם בין היתר, שלמות הגוף, כבוד האדם ושמירת הסדר הציבורי. מידת הפגיעה בהם, בנסיבות, ובהתייחס למעשיו במסגרת תקיפת המתלונן, בינונית.

13. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם ובין העונש שיוטל; ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה; במידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; אני קובע כי מתחם העונש ההולם למעשה עבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר על תנאי, דרך מאסר בעבודת שירות ועד למאסר קצר מאחורי סורג ובריח.

14. בהתחשב בנתוני הנאשם ונסיבותיו, בסיכויי שיקומו, וביתרונות והחסרונות שיש בהטלת מאסר בעבודת שירות על הנאשם - כדרישת התביעה - אל מול חיובו בביצוע שירות לתועלת הציבור - כבקשת ההגנה -, נראה לי כי המלצת שירות המבחן על הנאשם ראויה ויש לאמצה.

סוף דבר

אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

1. 27 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורם ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות המוגדרת כפשע.
3. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן פיצוי בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון בהם ביום 1.11.16. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם 2

עמוד 4

1. מבחן למשך שנה.
2. 150 שעות שירות לתועלת הציבור, על פי התכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות המוגדרת כפשע.
4. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן, פיצוי בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון בהם ביום 1.11.16. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם 3

1. 27 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרור ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות המוגדרת כפשע.
3. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן פיצוי בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון בהם ביום 1.11.16. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם 4

1. 27 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרור ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות המוגדרת כפשע.
3. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן פיצוי בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון בהם ביום 1.11.16. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הסכום לפרעון מיידי.

ב"כ התביעה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן, על מנת שניתן יהיה להעביר אליו את כספי הפיצוי.

זכותערעורטון 45 יוםמהיום .

המזכירות תשלח את גזר הדין למשרדי שירות המבחן.

הנאשם 2:

הבנתי את הסברו של בית המשפט באשר לחובותי במסגרת תקופת המבחן ובאשר לאפשרות שענייני יחזור לבית המשפט אם לא אקיים את צו המבחן כראוי.

ניתן היום, ה' אלול תשע"ו, 08 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.